

[Ole Henriksen]

det. Hvis de føler, de er gået i stå og ikke kan komme videre, skal der være mulighed for at hente hjælp fra en institution og en mæglingsmand. Men vi ønsker altså, at det bliver gjort til en frivillig sag, og at mæglingensmanden ikke skal have ret til at gribe ind i nogle forhandlinger, hvis ikke begge parter har ønske om det.

Det kan godt være, der er nogle tekster, som måske er lidt vanskelige at forstå her, men sagen er jo også, at loven er fra 1924, og en lov, der er 50 år gammel, bliver jo normalt revideret en gang imellem og justeret til den moderne tidsalder. Det er denne lov ikke blevet, og det er årsagen til, at den heller ikke fungerer på demokratisk vis.

SF vil ikke blande sig mere i selve stemmeafgivningsformen, når man stemmer om en overenskomst, end man allerede gør i dag. Vi er kun ude på at afskaffe disse udemokratiske regler om, at der skal være så og så stor en procent nejstemmer, for at man kan forkaste et mæglingsforslag. En sådan formulering må man da ændre positivt. Hvorfor skal der være forsamlinger rundt omkring i samfundet, hvor der ikke skal gælde almindelig stemmeflerhed, når man opgør, om man har sagt ja eller nej, uden nogen spærregrænse? Jeg synes, man skal give fagbevægelsens medlemmer og i øvrigt også arbejdsgiverorganisationen mulighed for at stemme på en mere demokratisk måde, end man gør for øjeblikket. Derfor er de forudsætninger, vi har stillet op om urafstemningsprincippet, relevante nok.

Forslaget blev betegnet som et skuffeforslag, og det er jo rigtigt, at der må komme noget fra skuffen, når en lov er blevet 50 år gammel og der ikke sker ændringer. Jeg ved ikke, om hr. Bo Kristensens parti ikke har genfremsat forslag; det kunne man også godt bore lidt i, for det er vist adskillige ting, vi i tidens løb er blevet præsenteret for af det konservative folkeparti fra skufferne.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gøre hr. Ole Henriksen opmærksom på, at det forslag, der her behandles, ikke giver organisationerne muligheder for at vælge afstemningsprocedure. Det har man nu; nu kan man selv vælge medlemmerne i de enkelte organisationer og kan selv beslut-

te, hvilken afstemningsprocedure man vil have. Det, SF gør her, er at prøve at trække noget ned over hovedet på dem og så kalde det demokrati. Derfor er det ikke et forslag, der imødekommer det, hr. Ole Henriksen sagde i sit sidste indlæg.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg må sige, at jeg finder det også meget væsentligt, at det er de forskellige faglige organisationer selv, der afgør, under hvilken form og med hvilket engagement de vil forhandle med andre organisationer i forbindelse med en overenskomst.

Men når jeg nævner ordet skuffeforslag, har det den begrundelse – og det har jeg fået bekræftet i svartalen – at sidste gang vi behandlede det, var i 1974, og da var det netop 50 år siden. Nu er vi altså kommet til 1985, så det er 60 år siden, at denne lov blev vedtaget, så det er et skuffeforslag som også svartalen, SF holdt her.

Ole Henriksen (SF):

Det glæder mig, at hr. Bo Kristensen har læst forslaget igennem og demonstrerer, at han kan regne. Men den argumentation, hr. Bo Kristensen kommer frem med her, beviser ikke, at det er et skuffeforslag.

Må jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at reglerne om, at man har kompetente forsamlinger til at stemme om overenskomstforslagene, i stor udstrækning er afskaffet inden for fagbevægelsen, og det kan vi da kun hilse med tilfredshed. Men her er der altså tale om, at SF ønsker at ændre spærregrænsen vedrørende afstemningsprocenten, som i dag er på 30. Da jeg er enig i, at det er ændret til det almindelige urafstemningsprincip, er vi indstillet på at fjerne denne del af forslaget – hvis det skulle vise sig at være anstødsstenen – så at forslaget kan gennemføres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: